

GŠ Karlovac

PIŠE: Ljiljana Ščedrov

Glazbena škola Karlovac 210 godina najstarije glazbene škole u Hrvatskoj

210. OSJETNICA GLAZBENE ŠKOLE
Čikloa honoratna GLAZBENI LISTOPAD
Gradsko kazalište Zvonimir Karlovac
2. 10. 2024. u 20 sati
16. 10. 2024. u 20 sati
18. 10. 2024. u 20 sati
23. 10. 2024. u 20 sati
Brojnik izdavanja: 20. 10. 2024. u 20 sati

Glazbena škola u Karlovcu jedina je umjetnička škola u karlovačkoj županiji. U Republici Hrvatskoj djeluje

81 glazbena škola od kojih 32, među kojima i karlovačka škola, imaju osim osnovne i srednju školu. Glazbena škola Karlovac ima 487 učenika i izvodi nastavne programe za klavir, gitaru, violinu, violu, violončelo, kontrabas, blok flautu, flautu, klarinet, obou, saksofon, trubu, harmoniku, orgulje, udaraljke, pjevanje i teorijski smjer. Škola ima i dislocirani razredni odjel u Ozlju. U okviru Škole djeluju gudački orkestar učenika osnovne i srednje škole, orkestar gitara i školski puhački orkestar te dva gradska orkestra - Karlovački komorni orkestar i Puhački orkestar grada Karlovca.

KAKO JE POČELO...

Glazbena škola u Karlovcu smatra se, prema postojećim podacima, najstari-

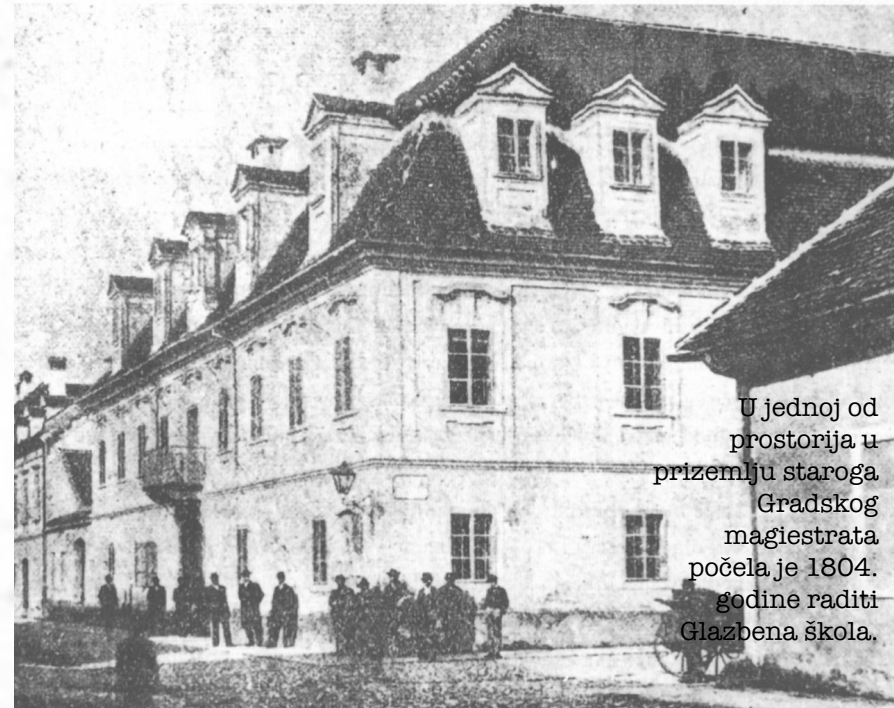
jom samostalnom glazbenom školom u Hrvatskoj. Osnovana je uredbom Kraljevskog namjesničkog vijeća br. 16 192, 10. listopada 1804. godine. Ista je to godina u kojoj je Beethoven završio svoju 3. simfoniju „Eroicu“, a Schubert i Rossini bili tek dječaci od 7, odnosno 12 godina. U to je vrijeme grad Karlovac, slobodan kraljevski grad od 1781., imao oko 2 000 stanovnika.

Škola je počela s radom 1. prosinca 1804. godine u prizemlju tadašnjeg Gradskog magistrata. Prvi učitelj glazbe - Franz Zihak, bio je ujedno i gradski orguljaš. U početku je škola imala dvadeset učenika koji su učili klarinet, obou, fagot, rog, violinu te pjevanje i dirigiranje. Za potrebe škole Gradski je magistrat tada iz Beča naručio kompletan instrumentarij, a škola je dobila i jedan dobar klavir.

U prizemlju zgrade današnjeg Gradskog poglavarstva, tada Gradskog magistrata, škola je počela raditi u jednoj prostoriji opremljenoj samo jednim stolom, nekoliko stolica i stalkom za note.

“Glazbena škola u Karlovcu smatra se najstarijom samostalnom glazbenom školom u Hrvatskoj. Osnovana je uredbom Kraljevskog namjesničkog vijeća 10. listopada 1804. godine.”

Škola se nalazi uz park u prekrasnoj zgradi palače obitelji Reiner (izgrađene 1896. godine) u ulici Augusta Cesarca, ima malu koncertnu dvoranu (80 mjesta) te se ubraja među najljepše školske zgrade u Hrvatskoj.

U jednoj od prostorija u prizemlju staroga Gradskog magistrata počela je 1804. godine raditi Glazbena škola.

Gradski magistrat pratio je rad škole i tražio redovne izvještaje o učenicima i problemima vezanim uz nastavu, popravcima i nabavi instrumenata i sl.. Zahvaljujući tome doznajemo zanimljive podatke o počecima škole, imenima, izostancima i uspjehu učenika. Škola je imala 4-godišnji program, a nastava je bila svakog dana pa i subotom. Praznici su bili u veljači. U izvještajima je učitelj Zihak dodavao i svoja razmišljanja, poput zabrinutosti jer su „učenici izostajali i za nekoliko dana zaboravili bi što su proteklih tjedana naučili“, a smatrao je da ih “roditelji ne bi trebali zadržavati u pohađanju škole“ ili zapažanja da „glazba ne traži samo vrijeme i ustrajnost, već također i vježbu, a pri tom učenik zacijelo mora imati i određeno veselje u glazbi“.

Relation

Die Unterzeichnete hat die Ehre zu vermelden, dass die Schulleitung der Karlovac Musikschule am 1. d. M. 1804. folgende Schüler aufgenommen hat:

Nr.	Name	Alter	Instrument	Notiz	
1	Joseph Knapf	24	25	22	
2	Johann Pichler	24	20	5	12 (Hörn)
3	Johann Pichler	24	20	5	12 (Hörn)
4	Joseph Pichler	24	12		
5	Joseph Pichler	24	12		
6	Johann Pichler	18			12 (Hörn)
7	Johann Pichler	14			12 (Hörn)
8	Joseph Pichler	24	25		
9	Joseph Pichler	24	20	5	20
10	Joseph Pichler	24	20	5	18
11	Joseph Pichler	24	15		4 (Lied)
12	Joseph Pichler	20	12		
13	Joseph Pichler	20	10		
14	Joseph Pichler	20	5		
15	Joseph Pichler	12	25	5	
16	Joseph Pichler	7	20	5	8
17	Joseph Pichler	7	20	5	4
18	Joseph Pichler	7	20	5	4
19	Joseph Pichler	7	20	5	4
20	Joseph Pichler	7	20	5	4

Relation

Die Unterzeichnete hat die Ehre zu vermelden, dass die Schulleitung der Karlovac Musikschule am 1. d. M. 1804. folgende Schüler aufgenommen hat:

Nr.	Name	Alter	Instrument	Notiz	
1	Joseph Knapf	24	25	22	
2	Johann Pichler	24	20	5	12 (Hörn)
3	Johann Pichler	24	20	5	12 (Hörn)
4	Joseph Pichler	24	12		
5	Joseph Pichler	24	12		
6	Johann Pichler	18			12 (Hörn)
7	Johann Pichler	14			12 (Hörn)
8	Joseph Pichler	24	25		
9	Joseph Pichler	24	20	5	20
10	Joseph Pichler	24	20	5	18
11	Joseph Pichler	24	15		4 (Lied)
12	Joseph Pichler	20	12		
13	Joseph Pichler	20	10		
14	Joseph Pichler	20	5		
15	Joseph Pichler	12	25	5	
16	Joseph Pichler	7	20	5	8
17	Joseph Pichler	7	20	5	4
18	Joseph Pichler	7	20	5	4
19	Joseph Pichler	7	20	5	4
20	Joseph Pichler	7	20	5	4

Notandum

Die Unterzeichnete hat die Ehre zu vermelden, dass die Schulleitung der Karlovac Musikschule am 1. d. M. 1804. folgende Schüler aufgenommen hat:

Notandum

Die Unterzeichnete hat die Ehre zu vermelden, dass die Schulleitung der Karlovac Musikschule am 1. d. M. 1804. folgende Schüler aufgenommen hat:

Najstariji dokument o radu Škole: uz imena učenika ubilježen je broj sati njihovih dolazaka na nastavu od prosinca 1804. do ožujka 1805. godine. Na lijevoj strani glave tabele Franz Zihak zapisao je 1. prosinca 1804. kao početak nastave.

Izvještaj Gradskom magistratu o djelovanju Škole u kolovozu 1808. godine. Uz imena učenika nalaze se podaci o instrumentima koje sviraju, njihovu uspjehu i dolascima u školu. U “Notandumu” Zihak piše o dodatnim satovima iz dirigiranja i pjevanja.

VRIJEME HRVATSKOG
NARODNOG PREPORODA

U vrijeme narodnog preporoda Karlovac je bio jedan od najistaknutijih hrvatskih kulturnih žarišta. Godine 1858. osnovano je Prvo hrvatsko pjevačko društvo «Zora», a dirigenti «Zore» bili su često učitelji i ravnatelji Glazbene škole, poput Otona Hauske. On je 1826. postao učitelj glazbene škole i gradski orguljaš i kao izuzetan glazbenik, skladatelj i dirigent bitno je oblikovao karlovački glazbeni život tijekom sljedećih četrdeset godina.

Mnogi poznati umjetnici i skladatelji surađivali su s Glazbenom školom. Posjećivali su je Vatroslav Lisinski i Ivan Zajc, slikar Vjekoslav Karas osnovao je zbor i bio njegov dirigent, a Dragutin pl. Klobučarić izvodio je Hauskina djela za klarinet. Među učenicima glazbene škole bili su i književnik Imbro Tkalac, koji je učio klavir i pjevanje te skladao solo pjesme, te Josip Juratović koji je postao izvrsnim skladateljem duhovne glazbe.

Oton Hauska, orguljaš, skladatelj te učitelj i ravnatelj Glazbene škole od 1826.-1828. godine. U tom razdoblju bio je središnja glazbena ličnost grada Karlovca.

Glasovir

Prva stranica "Hrvatskog kola" za glasovir O. Hauske.

Oton Hauska (1809.-1868.), rođen u Češkoj, došao je u Karlovac 1826. kao 17-godišnji mladić. Bio je odličan pijanist i orguljaš, podučavao je pjevanje, violinu i puhačke instrumente, osnovao je dječjački crkveni zbor, muški zbor, amaterski orkestar te je bio kapelnik Gradske glazbe i zborovođa PHPD „Zora“ u prvih 10 godina njezinog postojanja (1858.-1868.). Radio je, prema riječima Dragutina Lopašića, “od 8 ujutro do 8 navečer”. Imao je i veliku čast dirigirati kao gost-dirigent 1856. u Zagrebu na koncertu povodom 100. obljetnice Mozartovog rođenja., a skladao je poznate Varijacije za klarinet i orkestar (na temu Vukotinović-Gajeve budnice “Nek se hrusti šaka mala”) koje su tiskane u nakladi karlovačke škole.

PREMA KRAJU 19. STOLJEĆA

Nakon Hauske, do kraja 19. stoljeća, Škola je narasla do nekih 70-80 učenika. Kao voditelji i učitelji slijedom su u školi djelovali vrsni glazbenici kao - Makso Bra-va (koji je nakon Karlovca postao ravnateljem Mozarteuma u Salzburgu), Vaclav Vlastimmir Hausmann, Franjo Vilhar-Kalski, Dragutin Honza (odlazi 1900. u Zagreb kao kapelnik 53. c. kr. pukovnije) i drugi. Školski pjevački zbor i orkestar redovno su sudjelovali u nastupima prilikom raznih svečanih gradskih i crkvenih manifestacija. Javne ispitne produkcije održavale su se na kraju svake školske godine u Zorin-domu. U to vrijeme

dvije učenice karlovačke glazbene škole ostvarile su karijeru i kao operne primadone - Leonija Brückl i nešto kasnije Draga Hauptfeld.

Draga Hauptfeld (1881.-1952.) jedna je od najvećih karlovačkih opernih pjevačkih talenata (uz Leoniju Brückl, Tomicu Neralića, Dragutina Bernardića, Ivanku Boljkovac, Miru Zidarić-Orešković i druge). Pripadala je poznatoj karlovačkoj obitelji; otac je bio tiskar i veliki glazbeni entuzijast, a od desetoro Dragine braće i sestara sedmero je pjevalo u „Zori“. Draga je završila konzervatorij u Beču s posebnom nagradom od 100 dukata. Pjevala je u opernim kućama u Beču, Olomucu, Weimar-u i Bayreuthu. Prijateljstvo s Cosimom Wagner nastalo je tijekom njezinih angažmana na opernim festivalima u Bayreuthu, gdje je bila nendmašna kao Elsa u Lohengrinu.

NOVI ISKORAK U 20. STOLJEĆE

U novo stoljeće glazbena škola ulazi s novim ravnateljem Ivanom Horvatom - gradskim orguljašem, učiteljem violine i pjevanja te zborovodom «Zore». On je uveo u

školu stručnu nastavu klavira, teorije glazbe i limenih puhačkih instrumenata. Odličan školski orkestar izvodio je tada djela Beethovena, Mozarta, Haydna i drugih skladatelja. Godine 1913. Ivan Horvat organizirao je i izvedbu veličanstvenog oratorija J. Haydna «Stvaranje svijeta» s preko 180 izvođača! Osim učenika i nastavnika glazbene škole u izvedbi su sudjelovali brojni solisti, pjevačko društvo «Zora» te zagrebački vojni orkestar.

“Mnogi poznati umjetnici i skladatelji surađivali su s Glazbenom školom. Posjećivali su je Vatroslav Lisinski i Ivan Zajc.”

Osobno prijateljstvo Drage Hauptfeld s Cosimom Wagner nastalo je tijekom sudjelovanja na opernim festivalima u Bayreuthu.

Učenički gudački orkestar pod ravnanjem njihova učitelja Dragutina Ungera snimljen 1904. godine.

IZMEĐU DVA SVJETSKA RATA

Horvata su na mjestu ravnatelja naslijedili poznati hrvatski skladatelji Slavimir Grančarić, a zatim Rudolf Taclik koji je reformirao nastavni plan i program i uveo harmoniju, kontrapunkt,

nauk o instrumentima i povijest glazbe. Škola je u to vrijeme imala 7 nastavnika i preko 100 učenika. Učenici glazbene škole bili su u to vrijeme - skladatelj i muzikolog dr. Božidar Širola te operni pjevač Dragutin Bernardić.

Karlovcjanin Rudolf Taclik (1894.-1942.) bio je skladatelj, nastavnik i ravnatelj Gradskog glazbenog zavoda. Osnovao je zbor i učenički orkestar (17 članova).

Nevenka Bach, stručna učiteljica klavira predavala je klavir 1906.-1934., a zadnjih šest godina bila je i upraviteljica Glazbenoga zavoda.

Rudolf Taclik sa svojom klasom učenika 1936. godine.

NAKON DRUGOG SVJETSKOG RATA

U vrijeme 2. svjetskog rata i nakon njega Glazbena škola je usprkos teškim uvjetima nastavila s radom. Broj učenika se s vremenom čak i povećao na 260.

Prvi ravnatelj nakon drugog svjetskog rata postao je Nikola Diklić, koji je ujedno bio i prvi nastavnik harmonike (1945.-1954.). Taj je slijepi glazbenik sa zborom i harmonikaškim orkestrom nastupao i tijekom izgradnje pruge Šamac-Sarajevo 1947. godine.

Pod vodstvom Josipa Vrhovskog, Glazbena škola se proširila, broj nastavnika

se povećao, kriteriji porasli te je 1958. godine dobila rang srednje škole. U to vrijeme u školu dolazi skladatelj Dubravko Stahuljak kao nastavnik teoretskih predmeta, dirigent zbora i orkestra. Njegovo je djelovanje ostavilo snažan trag na brojne generacije učenika kao i na kvalitetnu razinu škole, osobito u orkestralnom i zbornom muziciranju.

“Prvi ravnatelj nakon drugoga svjetskog rata postao je Nikola Diklić, koji je ujedno bio i prvi nastavnik harmonike (1945.-1954.). Taj je slijepi glazbenik sa zborom i harmonikaškim orkestrom nastupao i tijekom izgradnje pruge Šamac-Sarajevo 1947. godine.”

Harmonikaški orkestar s dijelom zbora i ravnateljem Nikolom Diklićem na stepenicama Zorin doma, gdje je tada radila Glazbena škola, 1947. godine.

Karlovački Gradski simfonijski orkestar s dirigentom Petrom Turkulinom i solisticom Melitom Lorković 1950. godine.

Povodom koncerta Gradskog simfonijskog orkestra

Koncert od 17. II. o. m. osta li će svima nama, koji smo ga slušali u trajnoj i nezaboravnoj uspomeni. Nastupili su, već naši poznati i renomirani mladi umjetnici violinista T. Sestak i čelista Švaglič, uz pratnju gradskog simfonijskog orkestra pod solidnim stručnim rukovodstvom prof. Josipa Vrhovskog.

Na programu su bila djela isključivo iz područja klasične muzike u širem smislu te riječi, djela glazbenog baroka i glazbene romantike i to: Koncert za gudače, violinu i cembalo u C-duru od Antonija Vivaldija, koji je u pomanjkanju cembala, bio izveden bez tog instrumenta, zatim violinski koncert Johana Sebastijana Bacha u E-duru, orkestralna tema sa varijacijama Petra Ilića Čajkovskog u A-duru, i Overtura Christofa Willibalda Glucka, njegovoj operi Ifigenija u Aulidi u Wagnerovoj instrumentaciji u c-molu.

T. Sestak i Z. Švaglič još vrlo mladi reproduktivni muzičari, dokazali su da su u potpunosti svladali principe tehnike pojedinih instrumenata i da su u tehnici i u umjetničkom pogledu u potpunosti zadovoljili zadacima u djelima onih majstora koja su izvodili. Cilioća tonova u najvišim položajima, fraziranje, vibrata, trilere i brzi kromatski tonovi, te mnoge druge tehničke zahtjeve koji se stavljaju u zadatak kod izvedbe gudačima-solistima, sve su to Sestak i Švaglič izveli rutinom vrijednom divljenja. Također je bilo savršeno njihovo glazbeno — emotivno, unutarne umjetničko poniranje u duh i smisao izvedenih skladbi. Obojica su muzičkom istančanosti i smislom za ozbiljno muziciranje izveli svoj muzički program, kako ritmički, melodički, i dinamički, tako i umjetnički uloživši naročito kod muzičke agogike svu pažnju za svoj prirodni muzički ukus i svoju prirodnu muzikalnost.

O muzičko — stvaralačkoj ličnosti profesora J. Vrhovskog ne treba govoriti svi prijatelji muzike u našem gradu znaju što on za naš muzički život znači i vrijedi. Ne samo kao muzički pedagog i rukovodilac muzičke škole, već i

kao dirigent predstavlja Vrhovski značajnu kulturno-stvaralačku ličnost. Najbolji primjer je činjenica, što je on od lučio da dirigira Vivaldijevim koncertom. To je djelo prvi puta izvedeno u našoj domovini upravo na ovom koncertu, a tek drugi puta su izvedeni Tema i varijacija od Čajkovskog. Prema tome je dirigent u postavi tih djela imao oslonca samo u vlastitim muzičkim znanjima i iskustvima lišen svake tradicije i svakih prijašnjih uzora u izvedbi barem kod nas. I baš tu je on pokazao sve karakteristike muzičkog dirigenta, koji zna temeljito svoj posao i koji zna

dno vrijeme, pa prema tome manje griješke ne možemo i ne smijemo tako strogo ocjenjivati. Pohvalno je da naše narodne vlasti daju punu podršku unapređivanju glazbenog amaterizma, koji ako se ozbiljno i savjesno gaji može dati isto tako vrijedne priloge muzičkoj kulturi kao i glazbeni profesionalizam, a za koji amaterizam imamo svjetle i neumrlje primjere i u historiji glazbe. Marljivim studijem i vježbanjem bit će sigurno i ovi nedostaci u orkestru uklonjeni a zato daje garanciju visokog muzičko obrazovanje i kultura samoga dirigenta.

Na jedne probe Gradskog simfonijskog orkestra

istaknuti značajna mjesta u orkestralnoj partituri, oživjeti individualni lik stvaroca i opći historijski okvir vremena u kojem je kompozitor djelovao. Šteta što ipak nije cembalo dionica u Vivaldijevom koncertu u pomanjkanju cembala dana makar današnjem modernom klaviru, jer djelo nije moglo baš radi pomanjkanja te dionice doći do punog harmonijskog i zvučnog politonog izraza.

Orkestar je predstavio skladnu, idealnu i homogenu umjetničku cjelinu, punu zvučnu i muzičku u svakom pogledu dotjeranu. Osjećala se na kratke momente izvjesna neujednačenost u pratnji soliste (Sestak), te neujednačenost limenih i drvenih glazbala, no to su tek bili kratki momenti. Ne treba gubiti iz vida da su članovi orkestra amateri, koji za muzičku umjetnost žrtvuju svoje slobodno

Vrlo lijepa kritika Drage Passeka na koncert Gradskog simfonijskog orkestra održanog 1958. godine. Na programu su bila djela J. S. Bacha, A. Vivaldija, P. I. Čajkovskog i C. W. Glucka.

Godine 1949. nekadašnji su učenici i nastavnici Glazbene škole osnovali Gradski simfonijski orkestar s kojim su nastupali poznati umjetnici kao Melita Lorković, Darko Lukić, Tomislav Šestak i Željko Švaglič. Orkestrom su, među ostalima, dirigirali i nastavnici Glazbene škole - Josip Vrhovski i Dubravko Stahuljak. Gradski simfonijski orkestar djelovao je od 1949. do 1966. godine; u tom razdoblju Karlovac je bio jedini grad u Hrvatskoj koji je imao gradski simfonijski orkestar.

Brojni učenici karlovačke glazbene škole postali su poznati umjetnici i pedagozi. Spomenimo samo najpoznatije: **operni pjevači** Tomislav Neralić, Mira Zidarić-Orešković, Vjera Škratić, Ivanka Boljkovac; **skladatelji** Bogdan Gagić, Dubravko Stahuljak, Zdravko Lončarić; **pijanisti** Antun Kraljević, Zjenica Okičić-Sebastian, Vlasta Gyura, Silvije Vidović, Andrea Feitl; **gitaristi** Miroslav Lončar, Viktor Vidović, Ana Vidović; **klarinetisti** Danijel Martinović, Davorin Brozić i drugi.

NASTAVA HARMONIKE

Nastava harmonike ponovno je započela desetak godina nakon odlaska Nikole Diklića, a vodile su je Agneza Radmanović (1963.-1989.) i Katica Radović (1967.-2007.). Dolaskom mlade generacije profesora Zlatka Prpića (1972.), Brune Belančića (predavao je harmoniku od 1987.-1998.) i Tomislava Krvarića (2003.) program harmonike proširen je u srednjoškolski. Sva trojica napredovali su i u zvanje profesora mentora.

S novom generacijom profesora značajno se povećalo sudjelovanje brojnih učenika na natjecanjima u Hrvatskoj (Hrvatska natjecanja učenika i studenata glazbe i plesa, Međunarodni susret harmonikaša u Puli, Hrvatsko natjecanje za harmoniku u Daruvaru) i inozemstvu (Međunarodno srećanje harmonikarjev u Beltincima, Međunarodno glazbeno natjecanje u Val Tidoneu, Međunarodno natjecanje „Fisa...Armonie“ u Trstu, te natjecanja u Slovačkoj, Makedoniji i BiH). Gotovo stotinjak nagrada osvojili su učenici doajena harmonikaškog odjela prof. Zlatka Prpića, a učenici prof. Belančića tridesetak i Krvarića dvadesetak nagrada.

“U razdoblju od 1949. do 1966. godine, Karlovac je bio jedini grad u Hrvatskoj koji je imao gradski simfonijski orkestar.”

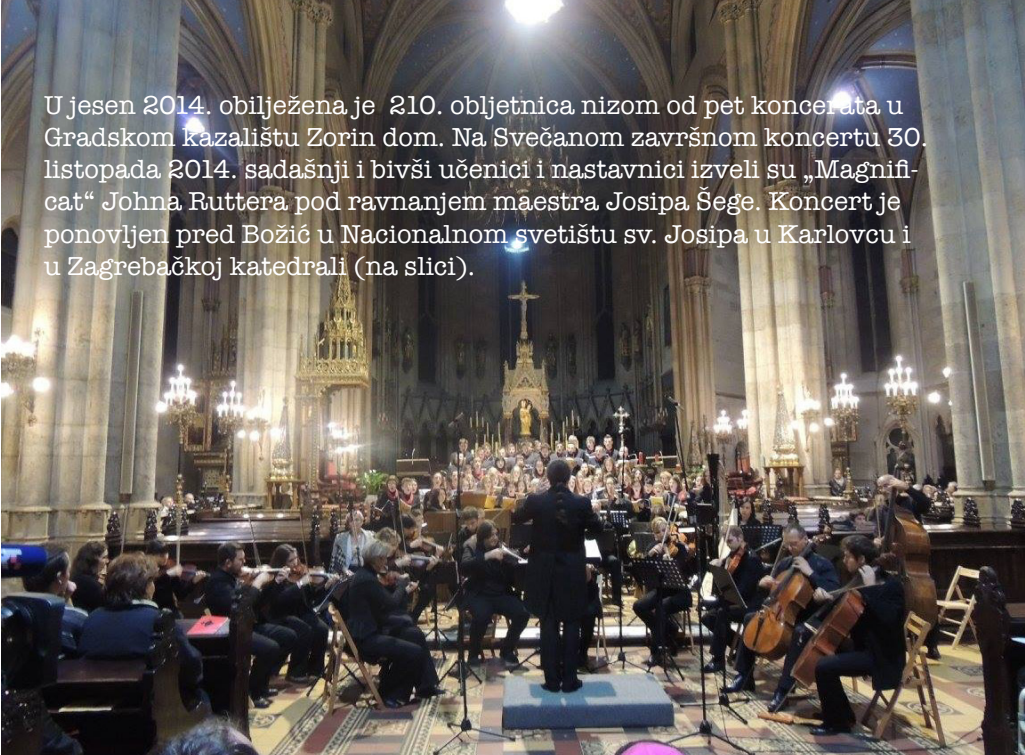
Prof. Zlatko Prpić niz godina neguje nastavu harmonikaških komornih sastava i s njima uspješno nastupa na brojnim koncertima i natjecanjima. Na slici je harmonikaški sekstet iz 1995. godine (učenici Tomislav Novak, Tomislav Krvarić, Dalibor Herceg, Mario Pavlović, Miroslav Karas i Željko Starčević).

ZADNJIH TRIDESETAK GODINA

Tijekom proteklih tridesetak godina broj učenika povećao se na gotovo 500, a broj nastavnika na 46. Otvoreni su i novi nastavni programi za violu, orgulje i udaraljke, a osnovnoškolski programi za harmoniku i gitaru prošireni u srednjoškolske. Godine 1975. škola je dobila sadašnju zgradu. Deset godina kasnije otvorena je i koncertna dvorana u kojoj je do danas održano preko 800 koncerata. Tu su muzicirali, osim učenika i studenata, i međunarodno priznati umjetnici te mladi umjetnici na početku svojih karijera. Pri Glazbenoj školi osnovan je 1986. godine Karlovački puhački orkestar, a zatim 1987. i Karlovački komorni orkestar.

Zanimljivo da je prvo veliko obilježavanje osnivanja karlovačke škole bilo 1984., odnosno na 180. obljetnicu. Tada se po prvi puta, iz dotad djelomično korištenih i nikad povezanih podataka, oblikovala cjelovita slika o dubini i značaju glazbene tradicije karlovačke škole. Te je godine tiskano prvo pionirsko djelo gđe. Božene Jelačić o povijesti Glazbene škole, a deset godina kasnije nastala je monografija "Glazbom kroz povijest Karlovca". Velike obljetnice škola je uvijek obilježavala respektabilnim glazbenim događajima u kojima su sudjelovali učenici i nastavnici.

Brojni uspjesi nekadašnjih učenika Glazbene škole kao i komornih ansambala i orkestara nastalih u okviru škole stvorili su glazbenu tradiciju koja je uvelike oblikovala kulturni život grada Karlovca tijekom više od dva stoljeća. Učenici Glazbene škole sudjelovali su na raznim glazbenim natjecanjima i pokazali odlične rezultate te su u posljednjih tridesetak godina dobili gotovo 300 vrijednih priznanja. Među najznačajnijim priznanjima Školi su Priznanje grada Karlovca za 1973. i 1984. godinu te Plaketa grada Karlovca 2004. godine.

GLAZBENA ŠKOLA U 21. STOLJEĆU - BUDUĆNOST I NOVI PLANOVI

Cilj djelovanja Glazbene škole, kao jedine umjetničke škole u županiji, uvijek će biti prenošenje glazbenoga znanja i umijeća što većem broju djece i mladeži. Glazbeno obrazovanje pružit će im mogućnost cjeloživotnog bavljenja glazbom bilo kao glazbenicima ili glazbeno obrazovanoj publici. Djelovanje škole želimo obogatiti i proširiti područjima za koja već sada postoji osobit interes, poput otvaranja novih dislociranih razrednih odjela u onim mjestima županije koja nemaju mogućnost glazbenog obrazovanja, otvaranje predškolskog glazbenog obrazovanja, organiziranje programa glazbenog obrazovanja odraslih te možda otvaranje programa, odnosno odjela za klasični balet.

Proširenjem djelatnosti Glazbena škola zasigurno će još intenzivnije utjecati na podizanje kvalitete i oplemenjivanje kulturnog i glazbenog života našega grada i županije.

U jesen 2014. obilježena je 210. obljetnica nizom od pet koncerata u Gradskom kazalištu Zorin dom. Na Svečanom završnom koncertu 30. listopada 2014. sadašnji i bivši učenici i nastavnici izveli su „Magnificat“ Johna Ruttera pod ravnanjem maestra Josipa Šege. Koncert je ponovljen pred Božić u Nacionalnom svetištu sv. Josipa u Karlovcu i u Zagrebačkoj katedrali (na slici).

